

Елисавета Багряна
Сребърна сватба

Погледни, ний сме вече и двамата стари,
младостта неусетно изтля.

Ето: първи сняг моито къдри прошари,
твоят поглед и благ, но без плам.

Преди много години, във този ден същи,
в недалечният южен градец
ти дойде и ме взе, и отведе от къщи,
и бе плах като бягащ крадец.

А пък аз се смущавах и спъвах свенливо
и непривичната дълга пола –
и говореха, толкова светло красива
не съм никога още била.

А на пътя от черква, как ясно си спомням,
една стара жена ни видя
и ни даде да пием от глинена стомна
ненапита чешмяна вода.

И затече водата – ту бистра, ту мътна, –
безпощадния земен живот.
Но скръбта и неволите свързват по-плътно,
а ний вкусихме не един плод.

Сега кротко говорим и гледаме мъдро,
и безмълвна надежда плетем:
пред прозореца нашият внук златокъдър
своя пръв урок гласно чете.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11693>]